विटाश्चाश्लीलरटनैर्वाल्लभ्यं तस्य लेभिरे ॥ १५८ ॥
पुंश्चलीजाल्मवैधेयबालकद्रोग्धृनिर्भरा ।
समभूदप्रवेशार्हा राजपर्षन्मनस्विनां ॥ १५९ ॥
जिष्णुपुत्त्रैः क्षेमगुप्तक्षमाभृद्यन्त्रपुत्त्रकः ।
चारणत्वगुणाकृष्टः किं न धूर्तैरनर्त्यत ॥ १६० ॥
तस्य कङ्कणवर्षीऽसीत्यभिधानं विधाय ते ।
तोषिताश्चासकृच्चक्रुर्दोष्णोः कङ्कणवर्षितां ॥ १६१ ॥
निर्दोषदोषाविष्कारे नववस्तुप्रदर्शने ।
अधृष्यटक्कराधाने प्रसादः प्रापि तैर्नृपात् ॥ १६२ ॥
संलक्ष्य कुचकक्ष्यान्ताः कृत्वा निजबधूः पुरः ।
रागी राजा गृहान्नीतो द्यूते तैर्निर्धनः कृतः ॥ १६३ ॥
संभोगाभग्नसौभाग्यकृतस्पर्धैः परस्परं ।
संभुज्यैता भवान् वक्तुर्विशेषंमिति चोदितः ॥ १६४ ॥
उपभोगं स्वभार्याणां निर्लज्जैस्तैः स कारितः ।
का हृद्येति च रत्यन्ते पृष्टोऽभीष्टधनप्रदः ॥ १६५ ॥ युग्मं ॥
तस्य लालितकेष्वास्तां मूढौ संभोगढौकने ।
मात्रोच्चारित्ररक्षित्वाद्भिक्षाकौ हरिधूर्जटी ॥ १६६ ॥
नीत्वा नर्मकथां गतां निजवपुर्मुञ्चन्ति मानोन्नतिं
सन्दूष्य स्वयमङ्गनाः शुचितया त्यक्तं कुलं कुर्वते ।